

Kohtuasi C-367/19**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

8. mai 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (riiklik riigihankemenetluste vaidlustamise komisjon, Sloveenia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

30. aprill 2019

Hankija:

Ministrstvo za notranje zadeve

Läbivaatamise taotleja:

Tax-Fin-Lex d. o. o.

Pakkuja, kellega sõlmiti riigihankelepung:

LEXPORA, d. o. o.

Sloveenia Vabariik

**Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil
(riiklik riigihankemenetluste vaidlustamise komisjon)**

[...]

EELOTSUSETAOTLUS***Eelotsusetaotluse esitanu staatus***

1. Sloveenia Vabariigis on Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil¹ (riiklik riigihankemenetluste vaidlustamise komisjon; edaspidi „riiklik vaidlustuskomisjon“), kes on selles asjas eelotsusetaotluse esitanud kohtu rollis olev organ, seaduse õiguste kaitse kohta riigihankemenetlustes (Zakon o

¹ [...]

pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja) ([...]² edaspidi „ZPVPJN“) järgi riiklik sõltumatu ja iseseisev eriorgan, kes otsustab, kas riigihankeleping sõlmiti vastava menetluse kõiki etappe silmas pidades õiguspäraselt (ZPVPJN artikli 60 lõige 1).

2. ZPVPJN artikli 2 kohaselt on õiguste kaitse võimalike rikkumiste vastu riigihankemenetlustes Sloveenia Vabariigis tagatud:
 - läbivaatamisele eelneva menetlusega, mis toimub asutuses, kes on hankija;
 - läbivaatamismenetlusega, mis toimub riiklikus vaidlustuskomisjonis, ning
 - kohtumenetlusega, mis esimeses kohtuastmes toimub Okrožno sodiščas (regionaalne kohus), millele kuulub kohtukorraldust reguleeriva seaduse järgi erandlik kohtualluvus.

Õiguste kaitse Okrožno sodiščas (regionaalne kohus) on piiratud sellega, et hinnatakse vastutust kantud kahju hüvitamise eest ning arutatakse nõudeid tunnistada lepingud tühiseks,³ kuid see ei laiene riikliku vaidlustuskomisjoni otsuste õiguspärasuse kontrollimisele ja need otsused on lõplikud.⁴ [lk 1]

3. Euroopa Liidu Kohus tunnistas seda, et riiklik vaidlustuskomisjon on „kohus“ ELTL artikli 267 tähenduses, juba 8. juuni 2017. aasta kohtuotsuses Medisanus, C-296/15, EU:C:2017:431.
4. Asjaolud, mis õigustavad riikliku vaidlustuskomisjoni „kohtuks“ tunnistamist ELTL artikli 267 tähenduses, ei ole pärast selle Euroopa Liidu Kohtu otsuse kuulutamist muutunud. Hoolimata eelnevast mainib riiklik vaidlustuskomisjon käesoleva eelotsusetaotluse lisas 1 üksikasjalikumalt asjaolusid, mis õigustavad seda, et teda võiks pidada „kohtuks“ ELTL artikli 267 tähenduses.

Põhikohtuasja pooled

5. Riikliku vaidlustuskomisjoni kolleegium, mis koosneb [...], peab tegema otsuse vaidluses, mille pooled on Ministrstvo za notranje zadeve (siseministeerium) [...], asukoht Ljubljana, Sloveenia Vabariik (edaspidi „hankija“), ja äriühing TAX-FIN-LEX, d. o. o. [Srl], [...] asukoht Ljubljana, Sloveenia (edaspidi „läbivaatamise taotleja“), ning mille ese on riigihankemenetluse „Riigihankeleping õigusteabe süsteemile juurdepääsemise teenuste osutamise kohta“ läbiviimine, mis puudutab hankeosa 1 „Juurdepääs õigusteabe süsteemile“.

² [...]

³ [...]

⁴ [...]

Et hankija käitumine, mille üle need kaks poolt vaidlevad, mõjutab ka äriühingu LEXPERA, d. o. o., [...] asukoht Ljubljana, Sloveenia Vabariik – kellele hankija usaldas kõnesoleva riigihanke täitmise (edaspidi „pakkuja, kellega sõlmiti riigihankeleping“) –, olukorda ning et pakkujal, kellega sõlmiti riigihankeleping, on samad õigused ja kohutused nagu poolel,⁵ tuleb ka seda pakkujat pidada põhikohtuasjas arutatava vaidluse pooleks.

Vaidluse ese põhikohtuasjas ja asjakohased faktilised asjaolud

6. Hankija, kes on Sloveenia Vabariigi asutus, tegi 7. juunil 2018 otsuse algatada riigihankemenetlus juurdepääsu kohta õigusteabe süsteemile 24-kuulise perioodi jooksul. [lk 2]
7. Kõnesoleva riigihanke maksumus, mille hankija on kindlaks määranud, on 39 959,01 eurot – summa, mis jääb allapoole direktiivi 2014/24⁶ artiklis 4 kindlaks määratud väärtuse piirmäära.
8. Hankija sõlmib kõnesoleva riigihanke puhul – mis on jagatud kaheks hankeosaks – lepingu väikese maksumusega riigihangete menetluse kohaselt. See menetlus on riigihankelepingute sõlmimise menetlus, mida reguleeritakse riigisisel tasandil⁷ ja mida hankijad võivad kasutada, et sõlmida teenuste riigihankelepinguid, mille maksumus jääb alla direktiivi 2014/24⁸ artiklis 4 kindlaks määratud väärtuse piirmäära.
9. Hankeosas 1 esitasid õigeaegselt pakkumuse ainult läbivaatamise taotleja ja pakkuja, kellega sõlmiti riigihankeleping. Läbirääkimiste tulemusena pakkus läbivaatamise taotleja välja, et ta tagab juurdepääsu õigusteabe süsteemile (24-kuulise perioodi jooksul) hinnaga 0 eurot.
10. 11. jaanuari 2019. aasta riigihankelepingu sõlmimise otsuse tulemusena teatati läbivaatamise taotlejale, et tema pakkumine hankeosas 1 lükati tagasi (sest ta pakkus lõpphinnaks 0 eurot, mis oli hankija arvates vastuolus riigihankelepingute sõlmimist käsitlevate õigusnormidega), ning et hankija oli sõlminud hankeosa 1 kohta lepingu edukaks tunnistatud pakkujaga.
11. Praegune läbivaatamise taotleja esitas selle otsuse peale 17. jaanuaril 2019 läbivaatamise taotluse, mille kohta pakkuja, kellega sõlmiti riigihankeleping, ei ole seisukohta võtnud. Läbivaatamisele eelnevas menetluses jättis hankija läbivaatamise taotluse kohta otsust tehes selle taotluse 5. veebruari 2019. aasta

⁵ [...]

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 64).

⁷ [...]

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 64).

otsusega rahuldamata. Hankija suunas 11. veebruaril 2019 vaidluse otsuse tegemiseks edasi riiklikule vaidlustuskomisjonile, mille tulemusena algatati selles komisjonis läbivaatamismenetlus.

12. Pooled on eri arvamusel küsimuses, kas hankija otsus lükata läbivaatamise taotleja pakkumus tagasi on õiguspärane. Ainus väide, millega hankija oma otsust lükata läbivaatamise taotleja pakkumus tagasi põhjendas, on asjaolu, et viimane esitas lõpp-pakkumise, mille hind oli 0 eurot.
13. Õiguslikult asjakohase asjaoluna tuleb rõhutada, et hankija ei heida läbivaatamise taotlejale ette, et tema pakkumuse hind on ebatavaliselt madal (tegelikult kontrollis hankija kõigepealt selle pakkumuse ebatavaliselt madalat hinda, kuid ei lükanud läbivaatamise taotleja pakkumust tagasi sel põhjusel, et viimane ei ole oma täpsustustega [lk 3] talle pakutud hinda selgitanud). Hankija ei heida läbivaatamise taotlejale ette ka seda, et pakkumus ei vasta keskkonda puudutavatele, ühiskondlikele ja töölastele kohustustele. Hankija ei väida ka, et läbivaatamise taotleja pakkumus on vastuolus riigihanke teates ja selle dokumentides nimetatud nõuete, tingimuste ja kriteeriumidega, ega seda, et tema puhul on välistavaid põhjuseid või et see äriühing ei vasta osalemistingimustele, mille hankija kindlaks määras.
14. Läbivaatamise taotleja väidab, et pakkumuse esitamine koguväärtusega 0 eurot ei ole vastuvõetamatu. Riigihankelepingute sõlmimist käsitlevaid õigusnorme kohaldatakse tegelikult rahaliste huvidega seotud lepingute sõlmimise suhtes, kuid see ei tähenda, et hankija võiks lükata tagasi niisuguse isiku pakkumuse, kes pakkus välja, et osutab teenuseid ilma igasuguse tasuta. Pakkujal on õigus oma pakkumuse hind vabalt kindlaks määrata ning seetõttu on tal ka õigus pakkuda riigihankemenetluse raames teenuste osutamist tasuta. Peale selle oleks läbivaatamise taotleja juhul, kui hankeleping oleks sõlmitud temaga ja ta oleks teinud võimalikuks juurdepääsu õigusteabe süsteemile ilma tasu saamata, saanud eelise selles mõttes, et oleks omandanud uue turu või uusi kasutajaid – eelise, mida ei ole võimalik väljendada rahalises suuruses, kuid mida võib määratleda kui vastutasu kõnesoleva hanke täitmise eest.
15. Hankija väidab, et pakkumus koguväärtusega 0 eurot on vastuolus mõistega „riigihankeleping“. Riigihankeleping on rahaliste huvidega seotud suhe hankija ja ettevõtja vahel. Pakkumus koguväärtusega 0 eurot mõjutab (tulevase) lepingu rahalisi huve, sest tasuta osutatavate teenuste tõttu areneb edasi tasuta, mitte tasuline ettevõtlus. Tasuta teenuste osutamine ei kujuta endast teenuste riigihankelepingut. Uue turu vallutamine ei kujuta endast vastutasu kõnesoleva hanke täitmise eest, sest see tähendab (ükskõik missugusele) ettevõtjale lisandväärtust, mida siiski ei ole võimalik väljendada rahalises suuruses ja mille eest ei ole võimalik väljastada ka arvet hankijale.

Asjassepuutuvad õigusnormid

Liidu õigus

16. Direktiivi 2014/24 artikkel 1: **[lk 4]**

„1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad hankemenetluste läbiviimiseks avaliku sektori hankijate poolt selliste riigihankelepingute sõlmimiseks ja ideekonkursside korraldamiseks, mille eeldatav maksumus ületab artiklis 4 sätestatud piirmäärasid.

2. Hangete all mõeldakse käesolevas direktiivis ehitustööde, asjade või teenuste hankimist riigihankelepingu alusel avaliku sektori hankijate valitud ettevõtjatelt, olenemata sellest, kas kõnealused ehitustööd, asjad või teenused teenivad avalikke huve.“

17. Direktiivi 2014/24 artikli 2 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

5) „riigihankelepingud“ – ühe või mitme ettevõtja ning ühe või mitme avaliku sektori hankija vahel kirjalikult sõlmitud rahaliste huvidega seotud lepingud, mille eesmärgiks on ehitustööd, asjade tarnimine või teenuste osutamine“.

18. Direktiivi 2014/24 artiklis 4 on nähtud ette:

„Käesolevat direktiivi kohaldatakse riigihangete suhtes, mille eeldatav maksumus käibemaksuta on võrdne järgmiste piirmääradega või ületab neid:

[...]

b) 144 000 eurot keskvalitsusasutuste sõlmitavate asjade ja teenuste valiku riigihankelepingute puhul [...].

[...]“.

Sloveenia õigus

12. Riigihangete seaduse (Zakon o javnem naročanju, [...] edaspidi „ZJN-3“) artikli 2 lõikes 1, mida kohaldatakse põhikohikohtuasja faktiliste asjaolude suhtes, on sätestatud:

„Käesolevas seaduses kasutatakse järgmisi mõisteid: **[lk 5]**

1) „riigihankeleping“ – ühe või mitme ettevõtja ning ühe või mitme avaliku sektori hankija vahel kirjalikult sõlmitud rahaliste huvidega seotud leping, mille eesmärgiks on ehitustööd, asjade tarnimine või teenuste osutamine;

[...]“.

Eelotsusetaotluse põhjendus

Liidu õiguse kohaldamine

19. Kõnesoleva riigihanke hinnanguline maksumus jääb allapoole direktiivi 2014/24 artiklis 4 sätestatud piirmäära.
20. Euroopa Kohus on juba mitu korda leidnud, et ta on pädev tegema otsust eelotsusetaotluste kohta, mis käsitlevad Euroopa Liidu õigusakti sätteid asjaoludel, mil niisugune akt ei olnud kohaldatav faktilise olukorra suhtes, mida põhikohtuasjas arutati, kuid neid sätteid kohaldati riigisisese õiguse järgi, sest viimases oli viidatud nende sätete sisule, mis puudutab nende õigusnormide väljaselgitamist, mida tuleb puhtalt riigisiseste olukordade suhtes kohaldada (vt näiteks 13. märtsi 2019. aasta kohtuotsus E., C-635/17, ECLI:EU:C:2019:192; 17. mai 2017. aasta kohtuotsus ERGO Poist'ovňa, C-48/16, ECLI:EU:C:2017:377, ja 28. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Volvo Car Germany, C-203/09, ECLI:EU:C:2010:647).
21. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast ilmneb, et kui riigisiseses õiguses järgitakse puhtalt riigisiseste olukordade reguleerimisel liidu õiguses sätestatud, et vältida näiteks oma kodanike diskrimineerimist või võimalikke konkurentsimoonutusi või et tagada sarnastes olukordades ühetaolise menetluse kohaldamine, siis on olemas kindel huvi selle vastu, et lahknevate tõlgenduste vältimiseks tulevikus tõlgendataks liidu õiguse sätteid ja mõisteid ühetaoliselt, olenemata sellest, millistel asjaoludel neid kohaldatakse (vt näiteks 3. detsembri 2015. aasta kohtuotsus Quenon K., C-338/14, EU:C:2015:795, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika).
22. Niisuguse olukorraga on tegemist ka käsitletaval juhul. Kuigi direktiiv 2014/24 ei reguleeri otseselt siin käsitletavat olukorda, tuleb tõdeda, et Sloveenia seadusandja on viidatud direktiivi 2014/24 riigisisesse õiguskorda üle võttes otsustanud määratleda mõiste [lk 6] „riigihange“ samamoodi nii hangete puhul, mille maksumus jääb üle selles direktiivis kindlaks määratud piirmäära, kui ka hangete puhul, mille maksumus jääb alla selle.
23. ZJN-3, millega direktiiv 2014/24 Sloveenia õiguskorda üle võeti, kohaldatakse nii riigihangete suhtes, mis ulatuvad selle direktiivi artiklis 4 kindlaks määratud piirmäärani, kui ka hangete suhtes, mis ei ulatu selle piirmäärani.
24. ZJN-3-s on mõiste „riigihankeleping“ määratlus samasugune nagu direktiivis 2014/24. See määratlus on samasugune nii riigihangete puhul, mille maksumus jääb üle selle direktiivi artiklis 4 sätestatud piirmäära, kui ka hangete puhul, mille maksumus jääb alla selle piirmäära. Seepärast kohaldatakse direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5, milles on määratletud mõiste „riigihankelepingud“, Sloveenia õiguse alusel otse ja tingimusteta ka kõigi olukordade suhtes, mil viidatud direktiiv ei ole kohaldatav.
25. Kuigi ZJN-3 võimaldab riigihangete puhul, mille maksumus ei ulatu direktiivi 2014/24 artiklis 4 sätestatud piirmäärani, kasutada riigihankemenetlust, mida reguleeritakse täielikult riigisisisel tasandil (ja mida ei ole nähtud ette selles

direktiivis, sest tegemist on väikese maksumusega riigihankemenetlusega), ei ole viidatud ZJN-3-s, milles on määratletud mõiste „riigihankeleping“, kuidagi eristatud hankeid, mille puhul jääb maksumus üle selle direktiivi artiklis 4 sätestatud piirmäära, ja hankeid, mille puhul jääb maksumus alla selle.

26. Võrdse kohtlemise tagamiseks on vaja tõlgendada liidu õigusest tulenevat mõistet „riigihankeleping“ samamoodi nii olukordades, millele on viidatud direktiivis 2014/24 (hankemenetlustes, mille maksumus jääb üle piirmäära), kui ka olukordades, mille suhtes seda direktiivi ei kohaldata (hankemenetlustes, mille maksumus jääb alla piirmäära). See tähendab, et niisuguses olukorras nagu käsitletav, mil kõnesoleva riigihanke maksumus jääb alla direktiivi 2014/24 artiklis 4 kindlaks määratud piirmäära, tuleb mõistet „riigihankeleping“ tõlgendada, võttes arvesse ka Euroopa Kohtu praktikat.

Eelotsusetaotluse põhjendus

27. Riiklikul vaidlustuskomisjonil on kahtlus, kuidas tõlgendada ja kohaldada direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5, milles on määratletud mõiste „riigihankeleping“. [lk 7]
28. Asjaolu, et lepinguline suhe hankija ja ettevõtja vahel on seotud rahaliste huvidega, on üks põhilisi asjaolusid, mis riigihankelepingut iseloomustab. Lepinguline suhe on seotud rahaliste vaieldamatult siis, kui kumbki lepinguosaline on samal ajal võlausaldaja ja võlgnik teise suhtes. Pakkuja tarnib hankijale kaupa või osutab teenust ning saab kauba või teenuse eest tasu.
29. Riiklikul vaidlustuskomisjonil tekib siiski kahtlus, kas „rahaliste huvidega seotud“ lepingulise suhtega direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5 tähenduses on tegemist juhul, kui hankija ei ole kohustatud maksma mingit tasu, vaid ettevõtja saab juhul, kui temaga sõlmitakse leping hanke eseme kohta, pääsu uuele turule või uutele kasutajatele. Asjaolust, et hankija saab teenuse hinnaga 0 eurot või siis ei ole kohustatud teenuste osutamise eest tasu maksma, võib järeldada, et pakkumuse puhul, mille hind on 0 eurot, ei ole lepinguline suhe seotud rahaliste huvidega direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5 tähenduses. Kuid isegi juhul, kui hankija ei ole kohustatud tasuma teenuste osutamise eest mingit tasu, võib asjaolu, et ettevõtjaga sõlmitakse hankeleping, kujutada endast tema jaoks (majanduslikku) väärtust, mida ei ole hankelepingu sõlmimise hetkel võimalik väljendada rahalises väärtuses. Lepingu täitmise kaudu saab ettevõtja nimelt uue turu ja seega kliente, mis võib kujutada endast tema jaoks majanduslikku eelist tulevikus.
30. Kui ei ole aga võimalik nõustuda väitega, et pääs turule või uue turu vallutamine ja klientide saamine võivad kujutada endast lepingulise suhtega seotud „rahalisi huve“ direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5 tähenduses, on riiklikul vaidlustuskomisjonil kahtlusi, kas direktiivi see säte on kohaldatav. Niisuguses olukorras tekib riiklikul vaidlustuskomisjonil küsimus, kas eespool viidatud

õigusnorm kujutab endast pakkumuse tagasilükkamisel sõltumatut õiguslikku alust.

31. Riiklikul vaidlustuskomisjonil kerkib küsimus, kas hankija, kes on algatanud riigihankemenetluse, võib lükata pakkuja pakkumuse tagasi, kui menetluse käigus selgub, et teenuse saamise eest ei ole vaja maksta mingit tasu, sest pakkuja küsis lepingu saamiseks hinda 0 eurot.
32. Esiteks ei teki juhul, kui nõustutakse pakkumusega 0 eurot, hankija ja pakkuja vahel rahaliste huvidega seotud lepingulist suhet, vaid ilma rahaliste huvideta lepinguline suhe, sest niisugusel juhul ei ole see hankija kohustatud maksuma saadud teenuse eest tasu. Et sõlmitava lepingu puhul ei ole mängus rahalisi huve, ei saa seda lepingut pidada [lk 8] riigihanke täitmise lepinguks. See tähendab, et hankija on algatanud riigihankemenetluse, mille lõpptulemus ei ole teenuste riigihankelepingu sõlmimine, vaid näiteks kinkelepingu sõlmimine.
33. Teisalt ei reguleeri direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkt 5, mis reguleerib mõistet „riigihankeleping“, riigihankemenetluse raames toimimise viisi, vaid selles on sätestatud, missugustel juhtudel direktiivi kohaldatakse. Mõiste „riigihankeleping“ määratlus võib olla asjakohane enne või pärast selle lepingu sõlmimist ennast. Enne lepingu sõlmimist on mõiste „riigihankeleping“ suunis, mille kohaselt võetakse juhul, kui hankija kavatses omandada kaupu või teenuseid rahaliste huvidega seotud lepingulise suhte alusel, arvesse direktiivi 2014/24. Ja vastupidi, kui hankija kavatses saada kaupu või teenuseid ilma rahaliste huvideta lepingulise suhte raames, ei ole ta kohustatud tegutsema kooskõlas direktiiviga 2014/24. Pärast lepingu sõlmimist on aga mõiste „riigihankeleping“ asjakohane selle hindamisel, kas konkreetne leping on sõlmitud, järgides riigihankemenetluste reegleid.
34. Riigihankemenetluse algatamine peegeldab hankija hinnangut, et ta peab selle hanke eseme saamiseks omalt poolt tasu maksuma. Seda, kas hankija niisugune hinnang on õige või mitte, võivad näidata ainult pakkujate pakkumused, võttes arvesse asjaomasel turul valitsevat olukorda. Seda hankija (eelnevat) hinnangut ei saa mõjutada pakkujate hilisem käitumine ja nende pakkumuste sisu. Pärast riigihankemenetluse algatamist ja pakkumuste saamist on hankija kohustatud võtma saadud pakkumusi arvesse ja analüüsima neid ning hindama neid ainult eelnevalt kindlaks määratud nõudeid arvestades. Pealegi ei vii hankijad riigihankemenetlusi läbi eesmärgiga sõlmida rahaliste huvidega seotud leping, vaid eesmärgiga saada (vajalikke) kaupu või teenuseid. Ka käsitletaval juhul saab hankija juhul, kui ta võtab vastu pakkumise hinnaga 0 eurot, hanke eseme vastavalt oma nõuetele.

Eelotsusetaotluse järeldus ja sisu

35. Et riiklik vaidlustuskomisjon leiab, et esitatud kahtlused puudutavad Euroopa Liidu õiguse tõlgendamist ja kohaldamist, esitab ta Euroopa Kohtule ELTL artikli 267 kolmanda lõigu alusel eelotsuse saamiseks järgmised kaks küsimust

täpsustusega, et teisele küsimusele on vaja vastata ainult juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav: [lk 9]

1. Kas lepingulise suhte puhul on „rahalsed huvid“ kui riigihankelepingu tunnus direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5 tähenduses olemas juhul, kui hankija ei ole kohustatud maksma mingit tasu, vaid ettevõtja saab hanke täitmise läbi pääsu uuele turule ja kliente?

2. Kas direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5 on võimalik või vajalik tõlgendada nii, et see kujutab endast alust, mis võimaldab lükata tagasi pakkumuse, mille puhul hanke maksumus on 0 eurot?

[...]

TÖÖDOKUMENT